

дрецитѣ нека ти ся кланятъ. Омай ги като Аспасія съ приказкитѣ си и като Сафа съ пѣснитѣ си по не забравай че има злословици които лесно могат да очериятъ скъпоцѣното име на една мома; не, молиж ти са, недавай причина съ дарованіята си на завистниците да та злословятъ.

— Що искаш съ туй да кажешъ, Арбаке? попыта момата оплашена и разтреперана. Познавамъ че си приятель който искашъ честта и благополучіето ни; какво разумѣвашъ съ тѣзи думы?

— Да, азъ ти съмъ приятель, както казвашъ, приятель сърдеченъ и искрененъ. Мож ли прочее да ти говоримъ безъ стѣсняване, безъ да са докачишъ?

— Молиж ти са даже.

— Какъ са запозна съ Главка, съ развратния онзи момък? прикзвала ли си често съ него?

Туй като рече той впи очи на Иона, като искаше презъ очитѣ ѳ да претършува сърцето ѳ. Ледяна, отъ необыкновенъ ужасъ обладана, безъ да знае защо, момата отговори смутена.

— Препоръчахъ ми Главка въ къщата ми като съгражданинъ на родителитѣ ми. Познахъ са съ него мнжлата седмица; но на що служи туй pytanie?

— Прости ма; бояхъ са да не го сте познавали отъ поотколъ; о безсовѣстния лжеце!

— Какъ? разкажи ми; защо го наричашъ тѣй?

— Не е достоянъ да го поменж. Не ма присилвай да възбуждамъ негодованіето ти противъ тогози ничтожня.

— Говори, ради Бога, обѣсни ся! Слѣгал ли та е нѣщо, прегрѣшил ли ти е въ нѣщо Главкъ?

Като си кръеше гивва, кипилъ отъ послѣднето pytanie, Арбакъ рече;

— Познавашъ ли какви му сж развлеченіята, приятелитѣ, и наравитѣ му? Пиянство и игра и развратъ. Ето на какво си минува той живота; посрѣдъ развратенитѣ си другари може ли той да оцѣни добродѣтеля?

— Но все съ загатванія говоришъ; заклевамъ та въ боговетѣ! кажи ми заведнажъ каквото зло за него познавашъ?

— Като го желашъ, да бжде. Знай прочее, мой Иону, че той вчера явно са похвали, и въ публичната баня, че го обычашъ. Казваше еще, че тѣй си минува времето; трѣба да кажимъ, азъ съмъ справедливъ, че той хвалише хубостта ти Кой може да не я прославя? Еще, той са засмѣ съ презрителенъ видъ когато Клодій, мыслиж, или